

Andrzej Kutyłowicz, Alicja Śmiszkiewicz-Skwarska, Andrzej Urbański

---

Wieprzec, woj. zamojskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 16, 105-106

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WIEPRZEC
woj.zamojskie
Stanowisko 1

Archeologiczny Ośrodek
Badawczo-Konserwatorski
w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutylowski przy współudziale mgr Alicji Śmiszkiewicz-Skwarskiej i mgr. Andrzeja Urbańskiego /autora sprawozdania/ oraz studentów archeologii UMVS w Lublinie. Finansowało Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Zamościu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej /schyłek epoki brązu, początek epoki żelaza/.

Wykop nawiązujący do ubiegłorocznego przedłużono w kierunku wschodnim i południowym w celu uzyskania zasięgu cmentarzyska. W miejscu tym stok piaszczystego wzniesienia, na którym znajduje się cmentarzysko, kończy się i graniczy z łąką, oddzieloną od niego piaszczystą drogą. Łącznie przekopano obszar o powierzchni ok. 14 m².

Odkryto 39 grobów ciałopalnych, w tym 3 groby jamowe i 36 grobów popielnicowych. Dla odkrywanych pochówków kontynuowano numerację rozpoczętą w roku 1981 /odkryto wtedy 28 grobów/. Występowały one na głębokości od 0,5 do 0,8 m. W sąsiedztwie grobów popielnicowych natrafiono w trakcie eksploracji na niewielką ilość przepalonych kości ludzkich. Forma naczyń zawierających spopielone kości ludzkie jest różna. Przeważają naczynia wazowate, wystąpiły też naczynia w kształcie garnków, amfor i dzbanków. W naruszonej warstwie ziemi natrafiono na niewielki kubek z uszkiem służący zapewne jako przystawka.

Na uwagę zasługuje grób oznaczony numerem 37, wysunięty najbardziej w kierunku południowym i położony przypuszczalnie na skraju cmentarzyska. Znajdował się on najgłębiej, bo na głębokości ok. 1,2 m pod wspomnianą wcześniej drogą. Wewnątrz owalnej w zarysie i głębokiej ok. 40 cm jamie wypełnionej piaskiem przemieszanym z dużą ilością popiołu, węgla drzewnych oraz przepalonych kości znajdowało się naczynie kształtu wazowatego. Zawierało ono przepalone szczątki kostne. Przykryte było fragmentami płaskiego naczynia, które uległo silnemu, wtórnemu przepaleniu. Wewnątrz jamy natrafiono również na znacznie skrodowaną szpilę żelazną i fragmenty przystawki w kształcie wysokiego kubka. W grobie jamowym oznaczonym numerem 44 zawierającym znaczną ilość szczątków kostnych natrafiono na spiralny skręt z drutu brązowego. W sąsiedztwie tego grobu znaleziono mały fragment przedmiotu brązowego trudnego do określenia.

W grobie popielnicowym nr 57 podczas jego eksploatacji natrafiono na zawieszkę i spiralny skręt wykonane z drutu brązowego. W warstwie naruszonej przez wybieranie

piasku znaleziony został przęślik gliniany kształtu dwu-
stożkowatego, nieznacznie przepalony.

Materiał złożono w Muzeum Okręgowym w Zamościu.

Wskazane jest kontynuowanie badań.

WIERZBICA
woj. radomskie
"ZM"

patrz
neolit

WIERZBOWA, gm. Wartkowice
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
okres halsztacki

WIETLIN III, gm. Laszki
woj. przemyskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Przemyślu

Badania prowadził mgr Adam Kostek.
Finansował WKZ w Przemyślu. Trzeci
sezon badań. Cmentarzysko ciało-
palne grupy tarnobrzesckiej z epoki
brązu i wczesnej epoki żelaza.

Kontynuując badania ratownicze przebadano obszar
o powierzchni ok. 400 m². Podobnie jak w latach ubiegłych,
przebadana część była mocno zniszczona. Niemal całkowicie
zniszczona została zabudową i częściową niwelacją terenu
strefa południowo-zachodnia, a także rejon północny cmenta-
rzyska, gdzie zlokalizowano silos i wykopy na wapno.

Odkryto 33 groby ciałopalne popielnicowe i 1 jamo-
wy. Większość popielnic była silnie uszkodzona, niekiedy na-
czynnie zachowało się tylko w partii przydennej. Układ gro-
bów jest częściowo zakłócony. Rysują się jednak wyraźnie dwa
większe skupienia po ok. 10 popielnic.

Materiał ceramiczny nie odbiega w zasadzie od form
typowych dla grupy tarnobrzesckiej. Stosunkowo mniej niż w se-
zonie poprzednim jest naczyń zdobionych otworkami pod krawę-
dzą i listwami plastycznymi. Oprócz ceramiki wystąpiły tylko
dwa przedmioty metalowe: szpila z główką rozklepaną i zwinię-
tą w uszko oraz bransoleta ze zwężonymi, zachodzącymi na sie-
bie końcami. Bransoleta znaleziona została na złożu wtórnym,
poza zwartym zasięgiem grobów, w zniszczonej strefie połud-
niowo-zachodniej cmentarzyska.

Zarówno bransoleta, jak i odkryte w tym samym re-
jonie naczynie o cechach wczesnych, zdają się potwierdzać
sygnalizowaną w ubiegłym roku możliwość użytkowania cmenta-
rzyska już we wczesnej fazie grupy tarnobrzesckiej. Zasadni-
cza natomiast część materiału pochodzi z wczesnej epoki że-
laza.

Materiały złożono w Muzeum Okręgowym w Przemyślu.
Badania zostały zakończone.